

UITSpraak TOETSINGSCOMMISSIE INSOLAD

2024/1

Met mondelinge behandeling.

De procedure:

Op [datum] heeft Verzoekster een toetsingsverzoek ingediend dat betrekking heeft op gedragingen van de Curator. De Curator heeft op [datum] gereageerd op het toetsingsverzoek en verzocht om Verzoekster niet-ontvankelijk te verklaren, althans het verzoek ongegrond te verklaren. Op [datum] heeft een mondelinge behandeling plaatsgevonden waarbij aanwezig waren:

- Verzoekster;
- haar broer en tevens medebestuurder (verder: de "Broer");
- de Curator;
- mr. [A], een kantoorgenoot van de Curator.

Onderwerp van en toelichting op het toetsingsverzoek:

Verzoekster is één van de bestuurders van [B] (verder: de "Vennootschap"). De Vennootschap is op [datum] in staat van faillissement verklaard. De Curator is daarbij aangesteld als curator.

Verzoekster beklagt zich over de handelwijze van de Curator op de volgende vijf onderdelen.

- 1) De vermeende late kennismaking en tijdsverloop daarna.
- 2) Hoor en wederhoor.
- 3) Omvang urenbesteding.
- 4) Het vermeend onjuist informeren van de rechter-commissaris.
- 5) Het vermeend rechtstreeks tot Verzoekster wenden, terwijl bijstand van een advocaat aan de orde was.

Overwegingen en motivering van de beslissing:

Eerste onderdeel: De vermeende late kennismaking en tijdsverloop daarna.

Verzoekster was samen met haar Broer indirect bestuurder van de Vennootschap. Na de faillietverklaring van de Vennootschap hebben de Curator en haar medewerkers in eerste instantie uitsluitend contact gehad met de Broer. Verzoekster heeft pas 20 maanden na de uitspraak van het faillissement voor het eerst met de Curator gesproken.

De Curator heeft toegelicht dat in het faillissement in eerste instantie aandacht is gegeven aan de meer spoedeisende zaken dan het rechtmatigheidsonderzoek, zoals de verkoop van het actief, een lopende procedure en de debiteurenincasso. De Curator zag in die periode geen noodzaak om zelf ook met Verzoekster te spreken, omdat haar Broer informatie verstrekke. Eerst in het kader van het rechtmatigheidsonderzoek heeft de Curator ook met Verzoekster gesproken naar aanleiding van een uitgebreide vragenbrief van de Curator.

De Curator heeft aangevoerd dat zij op uitdrukkelijk verzoek van de Broer zoveel mogelijk rekening heeft gehouden met de gerechtvaardigde belangen van Verzoekster door haar niet lastig te vallen met de eerste werkzaamheden met een voornamelijk operationeel karakter. De Broer heeft op de mondelinge behandelingen ontkend dat hij een dergelijk verzoek zou hebben gedaan. Niet is komen vast te staan of de Curator derhalve op verzoek van de Broer geen contact heeft gelegd met Verzoekster.

Verzoekster was wel op de hoogte van het uitgesproken faillissement. De Curator heeft ter mondelinge behandeling verklaard dat de Broer aan de Curator had medegedeeld dat hij Verzoekster op de hoogte zou houden van het verloop van het faillissement. Verzoekster en haar Broer hebben ter zitting bevestigd dat zij regelmatig onderling contact hadden over het verloop van het faillissement en de contacten met de Curator.

Verzoekster heeft zelf in deze periode geen contact opgenomen met de Curator, terwijl Verzoekster dat wel had kunnen doen. Verzoekster gaf aan dat Verzoekster de contactgegevens van de Curator wel had kunnen vinden, maar dat Verzoekster het de taak van de Curator vond om contact met Verzoekster te zoeken. De Curator en Verzoekster hadden er allebei voor kunnen kiezen contact met elkaar op te nemen en hebben dat allebei in deze periode niet gedaan.

De Toetsingscommissie is van oordeel dat de handelwijze van de Curator om enkel contact met de Broer te hebben in de eerste fase van het faillissement niet blijkt geeft van onvoldoende objectiviteit, zorgvuldigheid, vakkundigheid of doelmatigheid. Verzoekster heeft ook niet gesteld dat zij door de handelwijze van de Curator zou zijn benadeeld.

Gelet op de complexiteiten in het dossier acht de Toetsingscommissie het tijdsverloop van 20 maanden tot een (eerste) gedetailleerd gesprek over de rechtmatigheid niet zodanig dat dit onredelijk lang is. De Toetsingscommissie is derhalve van oordeel dat de Curator op dit punt niet in strijd heeft gehandeld met de Praktijkregels voor Curatoren.

De Toetsingscommissie verklaart dit onderdeel van het Toetsingsverzoek daarom ongegrond.

Tweede onderdeel: Hoor en wederhoor

Verzoekster heeft op [datum] een brief van de Curator gekregen met veel vragen in het kader van het rechtmatigheidsonderzoek. Bij Verzoekster is daardoor het gevoel ontstaan dat er al een oordeel gevormd zou zijn door de Curator, onder andere doordat al het nodige onderzoek had plaatsgevonden en met andere personen was gesproken zonder Verzoekster daarin te betrekken. Uit de brief van [datum] blijkt echter dat de Curator juist nog vragen had en die ook aan Verzoekster wilde stellen en dat zij over de inhoud ook met Verzoekster wilde spreken. Op die wijze heeft de Curator invulling gegeven aan hoor en wederhoor.

De Toetsingscommissie is van oordeel dat indien er eerder een gesprek zonder uitgebreide vragenlijst had plaatsgevonden tussen de Curator en Verzoekster het gevoel van onbehagen bij Verzoekster

mogelijk niet of in mindere mate was ontstaan. In dat kader had een dergelijk gesprek een bepaalde emotie kunnen voorkomen of beperken, waardoor het faillissement wellicht met minder conflicten zou kunnen worden afgewikkeld. Op dit punt heeft een Curator echter een zekere beleidsvrijheid. Het feit dat dit gesprek niet eerder heeft plaatsgevonden maar eerst op een later moment op basis van een vragenlijst, is niet zodanig onzorgvuldig dat dit in strijd is met de Praktijkregels voor Curatoren.

De Toetsingscommissie verklaart dit onderdeel van het Toetsingsverzoek daarom ongegrond.

Derde onderdeel: Omvang urenbesteding

Voor zover Verzoekster zich beklagt over de omvang van de urenbesteding is de Toetsingscommissie van oordeel dat deze kwestie is of wordt beslist door de rechtbank bij de vaststelling van het salaris van de Curator.

Verzoekster wordt op dit onderdeel daarom niet-ontvankelijk verklaard.

Vierde onderdeel: Het vermeend onjuist informeren van de rechter

Op [datum] heeft een eerste gesprek in het kader van het rechtmatigheidsonderzoek plaatsgevonden. Door de Curator is toen toegezegd dat een tweede gesprek zou volgen. Verzoekster is van mening dat dit een onvoorwaardelijke toezegging is geweest. De Curator heeft gesteld dat dit gesprek zou plaatsvinden nadat nadere informatie zou zijn aangeleverd en dat een tweede gesprek dus slechts aan de orde zou zijn onder de voorwaarde dat informatie zou zijn aangeleverd.

Verzoekster vermoedt dat de Curator de rechter-commissaris, bij het vragen om machtiging om procedures te voeren, niet zou hebben geïnformeerd over het feit dat Verzoekster in afwachting was van een tweede gesprek.

De Toetsingscommissie is van oordeel dat de vraag of de Curator de rechter-commissaris heeft geïnformeerd over het feit dat Verzoekster mogelijk in afwachting was van een tweede gesprek valt onder de toezichtvertrouwelijke informatie tussen de Curator en de rechter-commissaris. Het ligt daarom niet op de weg van de Toetsingscommissie dit te onderzoeken en vast te stellen. De rechter-commissaris is bij uitstek de geschikte partij om hierover te oordelen en Verzoekster heeft zich ook al tot de rechter-commissaris gewend.

Voor zover Verzoekster zich beklagt over het vermeend onjuist informeren van de rechter-commissaris, is de Toetsingscommissie derhalve van oordeel dat deze klacht reeds is voorgelegd aan een andere toezichthoudende instantie (in casu de rechter-commissaris) of aan de rechter-commissaris kan worden voorgelegd.

Verzoekster wordt op dit onderdeel daarom niet-ontvankelijk verklaard.

Vijfde onderdeel: Het vermeend rechtstreeks tot Verzoekster wenden, terwijl bijstand van een advocaat aan de orde was

Voor zover Verzoekster zich beklagt over het feit dat de Curator zich rechtstreeks tot Verzoekster zou hebben gewend in plaats van tot haar advocaat, is op de mondelinge behandeling gebleken dat dit verwijt ziet op het betekenen van beslagstukken op het huisadres van Verzoekster. De Toetsingscommissie is van oordeel dat de Curator op dit punt niet in strijd heeft gehandeld met de Praktijkregels voor Curatoren omdat voor het leggen van beslag betekening aan het woonadres vereist is.

De Toetsingscommissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Beslissing:

De Toetsingscommissie verklaart het eerste, tweede en vijfde onderdeel van het Toetsingsverzoek ongegrond. De Toetsingscommissie verklaart het derde en vierde onderdeel van het Toetsingsverzoek niet-ontvankelijk.

(Toetsingscommissie INSOLAD 12 januari 2024)